

ikke bør fastsættes for Maismeel, da ligger allerede i det, jeg tidligere har bemærket om, at til Nødvendighedsartikler for Arbeidsklassen hører ikke blot Maismeel, men ogsaa Hvedemeel, Hvedebrød og salte Provisioner, at, dersom Udvalgets Grunde ere afgjørende med Hensyn til Maismeel, synes ogsaa deraf at følge, at Indførselstolden burde falde bort paa disse andre Fornødenhedsartikler. Men det er mig ikke ganske klart; hvorledes Comiteen har tænkt sig, at Forholdene skulde ordnes; thi den hentyder paa, at der kunde finde en betydelig Besparelse Sted med Hensyn til Soldpersonalet, naar der kun var Toldopsyn for Udførselen, og deraf synes altsaa at følge, at det skulde være Udvalgets Mening, at ingen Indførselstold i det Hele skulde finde Sted, men Udvalget har tillige udtalt, at det anseer denne Lov som aldeles midlertidig. Nu er det mig ikke ganske klart, hvorledes der saa skulde blive at forholde, at der nu skulde opkræves en ikke ubetydelig Toldafgift paa de fleste Artikler, som indførtes til St. Croix, og dette skulde kun være en kort Tid, og da skulde man atter forandre det for at see saagodtsom at have hele Indførselstolden. En saadan Forandring og atter Forandring af Forholdene, navnlig med Hensyn til Handelen, kan man vistnok ikke ansee for ønskelig, og det er mig derfor ikke klart, hvorledes Udvalget har tænkt sig, at hele Forholdet vilde være at ordne, og skjøndt det jo vistnok forsaavidt gaaer udenfor Udvalgets Opgave at angive, hvorledes Indtægterne skulde bringes i et nogenlunde Forhold til Udgifterne, forekommer det mig dog, at en saadan fremsat Mening om at en Forandring skulde see, som kun skulde være en kort Tid, ikke er af den Beschaffenhed, som den burde, idet den forekommer mig snarere at vække Tvivl end tjene til Oplysning.

Finansministeren: Det maa vistnok erkjendes at være vanskeligt, under Omstændigheder som de nærværende, at gjøre Forslag til en endelig Ordning af de vestindiske Coloniers Handelsforhold til Moderlandet, deels paa Grund af Colonierne egen Stilling, som er i høieste Grad midlertidig, og i en Overgangsperiode, deels paa Grund af Moderlandets egne sønderrevne Forhold, og endelig og

saa paa Grund af den Overgangsperiode, hvori den europæiske Colonialpolitik i det Hele fortiden befinder sig. Det er nemlig noksom bekendt, at der som en Folge af den Impuls, England har givet, i senere Tid har vlist sig en stor Bevægelse med Hensyn til det coloniale Handelsystem, og der er vistnok ikke nogen Tvivl om, at i Løbet af det følgende Aar vil den europæiske Handelspolitik blive langt liberalere end den har været. Jeg troer derfor, at man forsaavidt kan give Udvalget Ret, naar det har yttret sig i Almindelighed om Vanskeligheden af for Tiden at give en saadan Lov om enkelte Handelsforhold, der kunde tillægges nogen lang Varighed. Paa den anden Side troer jeg ogsaa, at man maa give den allerede sidste Taler Ret, naar han har erindret, at man dog ikke maa give de Love, der i Dieblicket findes uafviselig nødvendige, Præget af en altfor stor Midlertidighed. Det er vistnok meget misligt for Colonierne, at der, strax efter at Negeremancipationen havde fundet Sted i 1848, har maattet træffes nogle midlertidige Bestemmelser, at disse midlertidige Bestemmelser have maattet modificeres noget af den nu fungerende Generalgouverneur, og at hans midlertidige Bestemmelser atter have af Regjeringen, fordi de ikke egnede sig til fuldkomment at bifaldes i alle Enkeltheder, skjøndt de dog væsentlig maatte billiges, maattet gives midlertidige Forandringer ved den foreløbige Lov, som nu foreligger for det høitærede Thing. Skulde nu denne foreløbige Lov atter modtage væsentlige midlertidige Forandringer, frygter jeg for, at det coloniale System i Dieblicket kunde blive saa usikkert, at det vilde have meget betænkelige Følger. Jeg troer derfor som Udgangspunkt for Regjeringens Anskuelse af denne Sag at burde opstille, at det vil være ønskeligt at gjøre saa saa Forandringer, som uuligt i den Forsamlingen nu til Overveielse foreliggende foreløbige Lov, ligesom Regjeringen selv ved dens Udstedelse har havt for Øie at foretage den mindst mulige Forandring i de provisoriske Bestemmelser, som den fungerende Generalgouverneur fort efter sin Ankomst har truffet paa Verne. Jeg troer, at Udvalget vistnok maa gives Ret, naar det har gjort opmærksom paa det store, deels directe deels